

Forfatter: Rosenkrantz, Mette

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1571-10-26)

Citation: Rosenkrantz, Mette: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1571-10-26)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 529. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000191.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

26. Oktbr. 1571.

Mette Rosenkrantz til Birgitte Gjøe.

Hun glæder sig over, at Fru Birgitte beholder Aakjær Len til 1. Maj og utdaler sin Sorg over Fru Sophie Rosenkrantz' Død. Hun antager, at Peder Oxen selv har tilbuddt hende at tage Ophold paa Løgismose eller Holmegaard, hvilken sidste hun maaske foretrækker, fordi den ligger i Sjælland.

Kerre Berrte och kerre neædsyskenbarn, gudvuerre meæd dig y alle dinne vuge oc dig naadligenv bevarre ffera alltt, s. 530deæ dig kand vuerre skadlitt, deæ vuil ieg¹ aff god saa tterolligen baade ynske och onne dig som mig seæl, och vuil ieg nu ffor ttyszenz kaartthed lade all ttacksillsse bestaa och, y meæn ieg leffuer, ffynnz dig huld och aff formun geærnne gørre, huiss dig er keærtt etc. Kerre Berrte, kand du icke ttero, saa keærtt deæ er mig, att du behaaller ditt leæn tyl sante Vualbaerre dag, nar deæn ttid kommer. Ssin seætter vuorre heærre dig vuil gode medel och raad, fforre deæn gode god forlader dig heller eyngen² aff sinne, der hannom ttilbeder y eaanne och sandhed. Och maa du tteor(!) ffor vuist, att baade Peær och ieg haffuer omsaarri for dig aff alltt vuortt hiarrtt, saa ssantt mig god hilpe, att du nu skulle gerreæme dig ffor Saaffi Rossenkerranz deø³, huiss seæl god haffue, oc y anderre maade, att du der aff skulle fferra eyll⁴ och der offuer bellyffue ssuag, huilcked god naadligenv affvueænne. Henz dø gør mig ontt, och der⁵ man maatte for god ssigede⁶, vuor deæ eille, att deæ fforrme(!) eonne⁷ meænsk icke leænner maatte leffue. Saa er deæ iett sspel ffor vuoss, ygeæn leffuer, att vui maa sse ffor øegen, huilcken eubeistadig vuerden vui erre vdi, och intted att forlade sig paa. God haffuer eontt dig saa goden ien forstand, att du y saarren ssaa-vuil ssom gelleæn⁸ er fforøgde meæd heærrrens gieærnyer och lader dønnom alle s. 531vuerre gode, saa vuil ud modgan som meædgan. Vuj beder dallig, att guss vuilleg maa ske, saa vud deæn gode god, huad vuoss er nottitte, oc haffuer deæ hoff, huad heller vui leffuer heller dør, da hørre vuy heærn ttil, och eyntted kand vuoss vuyderffarez euden hanz ttilladellsse etc. Kerre Berrte och kerre neædsyskenbarn, fforser yeg mig, att Peær sseæl haffuer skerrfude(!) dig tyl, att der ssom deæ beffaller dig, att du vuilts haalle huss eæntten paa Løssemosse heller Hollme, uil hand som god meæd ien god vuillegge onne dig ien aff de ttueænne steær, saa du icke skaltt haffue behoff att fforannerre din husshaallien eæfftter deænne dag, och deæ ieg skal ssig, errde baade ttu smock, lystig steær.¹ Vuid Hollm haffuer du rætt god gerreæss gan ttil ditt kvug, meæn hussen de eærre smaa, och er der vuil v heller vj c leæss heø ttil och god ager ieor, saa mand hilper sig vuil heæn der meæd, nar iorren belliffuer røtted. Och ttero ieg vuil, att du er helle[r] y Sseæland eænd Ffyn. Huilcke dditt ssind nu er ttil, da er deæ dig gieærrnne ontt, saa santt mig god hilpe. Och berder(!) ieg dig gieærrnne, nar dig steæss bod, att du da vuillt lade mig vuide, huor dig lider, om du eæst naagde vudt helberden, din ssundhed att hørre er mig keærtt, keænne god aller mettist, ieg dig nu och allttid vuil affue(!) beffalenz meæd manye c m gode neætter, som baade Peær och ieg ynsker dig. Aff Gissellfeæl meæd hast, som vuil paakeænner. Y huor berrfude(!) lyder, er mien² migde beærre, deæ ttero vuist. Deæn xxvj dag octtobeyz mdlxxi.

Meætte Rossenkerranz
egen haand.

Udskrift³: Erlliig, welbiurdiige frue Birgitte Gøye, mynn s. 532kiere nesøskinndthebarnn och sønderliige guode wenn, gannsche wenligen tiillschreffuiidt.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve LIII. 64.